

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 244.195 van 5 april 2019
in de zaak A. 227.093/X-17.409.**

In zake : 1. Camilla DE KIMPE
 2. Marita DE KIMPE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bram De Smet
 kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
 Vijfstraten 57
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Isabelle Cooreman
kantoor houdend te 1082 Brussel
Access Building Keizer Karellaan 586/9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 december 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed van 25 oktober 2018 tot voorlopige bescherming als monument van de voormalige klompenmakerij De Kimpe, omvattende het ensemble van blokstal, rookoven, vroegere klompenmakerswoning, zone voor houtopslag, gekasseid erf en lindeboom, gelegen te Kruibeke (Bazel), Daalstraat 91, kadastraal gekend als Kruibeke 2^e afdeling, sectie A, nr. 291 B (deel) en 292 H.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 maart 2019.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram De Smet, die verschijnt voor verzoekers, en advocaat Eline Schroyens, die *loco* advocaat Isabelle Cooreman verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekers stellen eigenaar te zijn van het pand gelegen aan de Daalstraat 91 te Kruibeke, gekend als de voormalige klompenmakerij De Kimpe.

3.2. In de loop van juni 2018 wordt een dossier opgemaakt betreffende de voormalige klompenmakerij met het oog op een eventuele bescherming ervan als monument.

3.3. Over het voorstel tot bescherming van de voormalige klompenmakerij De Kimpe van 22 juni 2018 worden een aantal adviezen gevraagd. De verzoekers dienen er een bezwaarschrift tegen in.

3.4. Met het bestreden besluit van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed van 25 oktober 2018 wordt de voormalige klompenmakerij De Kimpe, omvattende het ensemble van blokstal, rookoven, vroegere klompenmakerswoning, zone voor houtopslag, gekasseid erf en lindeboom, gelegen te Kruibeke (Bazel), Daalstraat 91, kadastraal gekend als Kruibeke 2^e afdeling, sectie A, nr. 291 B (deel) en 292 H, voorlopig beschermd als monument.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zouden zich alleen opdringen indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld mochten zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

De aangevoerde spoedeisendheid

6. Verzoekers betogen dat het “[z]onder schorsing [...] onmogelijk [wordt] om een voorlopig beschermingsbesluit te laten nietig verklaren en de gevolgen ervan met terugwerkende kracht ongedaan te maken”.

Het statuut van voorlopige bescherming zorgt volgens verzoekers “bovendien” onvermijdelijk voor “aanzienlijke schade en ernstige nadelen”. Zij stellen ertoe verplicht te zijn het pand in goede staat te behouden door het uitvoeren van instandhoudings- en onderhoudswerken en het niet te ontsieren, beschadigen of te vernielen. In dit verband wijzen verzoekers op de slechte toestand van het beschermde goed. Zij stellen dat “[i]n de middelen zal worden toegelicht dat ten onrechte geen rekening wordt gehouden met de actuele (bouwfysische) toestand van de constructie” en verwijzen naar de beschrijving van die toestand door landmeter J.V. Verzoekers menen onder meer ernstige dakwerken te moeten uitvoeren en maatregelen om “het interieur van de woning en blokstal te bewaren en te beschermen tegen brand en vocht”. De te nemen maatregelen “ter behoud van de woning, de blokstal en bakoven beteken[en] *de facto* dat deze op meerdere plaatsen volledig afgebroken en heropgebouwd zouden moeten worden”. De beheersmaatregelen zouden “[g]elet op het foutieve uitgangspunt omtrent de bouwfysische toestand” “een totale restauratie vereisen en derhalve een toestand beogen die verder gaat dan degene die aanwezig was op het ogenblik van de bescherming”.

Verzoekers betogen verder dat “het meerdere maanden (12 maanden, eenmaal verlengbaar met 6 maanden) [zal duren] alvorens verwerende partij over [hun] bezwaren uitspraak zal doen en zal beslissen of de voorlopige bescherming al dan niet wordt opgeheven”. Gelet op het foutieve uitgangspunt van de bestreden beslissing omtrent de bouwfysische toestand van het goed, dreigen zij bovendien “te worden vervolgd en te worden veroordeeld om de voorlopig beschermde delen niet in stand te houden”.

Beoordeling

7.1. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

7.2. Het bestreden besluit heeft een zeer tijdelijke uitwerking. Die uitwerking is, gelet op artikel 6.1.9 van het decreet van 12 juli 2013 ‘betreffende het onroerend erfgoed’ beperkt tot negen maanden vanaf de kennisgeving van het besluit, termijn die slechts één maal met ten hoogste drie maanden kan worden verlengd. Het besluit vervalt overeenkomstig artikel 6.1.11 van het voornoemde decreet van rechtswege indien vóór de einddatum van de voorlopige bescherming geen besluit tot definitieve bescherming is genomen. De voorlopige bescherming is een eerste stap in de beschermingsprocedure. De omzetting van de voorlopige bescherming in een definitieve bescherming is geen automatisme of vanzelfsprekendheid. Hoe dan ook kan de definitieve bescherming in voorkomend geval zelf tot voorwerp van een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring worden.

7.3. Het loutere gegeven dat in de onderhavige zaak nog geen eindarrest zal zijn uitgesproken vooraleer het definitief beschermingsbesluit wordt genomen, volstaat niet om de spoedeisendheid aan te tonen.

Het valt aan verzoekers toe om aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor hen persoonlijk zal kunnen veroorzaken.

7.4. Verzoekers’ betoog dat zij tot een “totale restauratie” van het voorlopig beschermde goed gehouden zijn, kan geen bijval vinden. Enkel dienen zij gedurende een korte periode – thans nog een viertal maanden – de nodige voorzorgs-, onderhouds- en beveiligingsmaatregelen ten aanzien van het voorlopig beschermde goed te nemen. Luidens artikel 4 van het bestreden besluit, dienen zij meer bepaald “1° het goed als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water; 2° de toestand van het goed regelmatig te controleren; 3° regulier onderhoud uit te oefenen; 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood”.

Anders dan verzoekers dit zien, toont de noodzaak om gedurende de korte geldigheidstermijn van het bestreden besluit de voorlopig beschermde constructies te onderhouden en in stand te houden op zich niet aan dat het bestreden besluit aanzienlijke schade in hunnen hoofde zou veroorzaken.

7.5. Mede gelet op het voorgaande, maken verzoekers evenmin aannemelijk het risico te lopen om vervolgd te worden en strafbaar gesteld te worden wegens het niet kunnen voldoen aan op hen rustende, al te zware verplichtingen.

8. Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan ten minste één van de twee cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf april 2019, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

bijgestaan door

Silvan De Clercq,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Stephan De Taeye